

drevet under Præstegaarden — altsaa dette Stykke Jord forlangte Menighedsraadet enstemmigt bortgivet, men det maatte efter Kirkeministeriets Mening ikke gives bort til Trods for, at det laa saadan, at det heller aldrig i Fremtiden vil blive drevet under Præstegaarden. Hvis det skal være Tilfældet, at Kirkeministeriet for Fremtiden ikke alene undlader at tage Hensyn til den Praksis, der har været i Forvejen, men absolut gaar imod Selvstyret i Menighederne, saa vil denne Lovs praktiske Gennemførelse blive uhyre vanskelig. Jeg kan tilføje, at det absolut ikke er lutter Lovord, der ude i Menighedsraadene har lydt over den højtærede Kirkeminister, og jeg vil derfor gerne anbefale ham for Fremtiden, hvor det er lykkedes at opnaa en Overenskomst med Menigheden, da at respektere denne Overenskomst.

Der er en anden Ting, jeg gerne vil omtale i samme Forbindelse. Det er den Bestemmelse i Loven, der siger, at hvor Værdien af de Bygningsmaterialer, der bliver til overs fra Bygningerne paa Præstegaarden, ikke slaar til til at faa Bygningerne lavet om, skal Statskassen betale det overskydende. Denne Bestemmelse bliver brugt paa en Maade, der hindrer, at Udstykning af Jorden finder Sted, og det er blevet en ret dyr Bestemmelse for Statskassen gennem Aarene. Det er ikke noget, som man kan bebrejde den nuværende Kirkeminister, for det er en Praksis, der lidt efter lidt er oparbejdet, idet man fra Menighedsraadenes Side søger at udnytte Bestemmelsen i saa høj Grad som muligt. Jeg skal nævne nogle ganske enkelte Eksempler. Ved Østre Snede Præstegaard har man efter Udstykningen maattet bruge 10 553 Kr. for at faa Udbygningen lavet om; det er en Gavl, der skal brækkes ned og flyttes, og et Par Skillerum, der skal flyttes: 10 553 Kr.; Statskassen betaler. Vejerslev 11 500 Kr., Gjern 12 085 Kr., Velle 14 722 Kr. Man ser, hvorledes man der udnytter Situationen og sørger for ikke alene at faa Reparationer foretaget, men i adskillige Tilfælde faa helt nye Udbygninger til Præstegaardene opført med det samme. Jeg mener, det er i Strid med Lovens Bestemmelser, og vil anmode den højtærede Kirkeminister om for Fremtiden at være varsom i den Henseende. Man ser ogsaa, hvorledes denne Sum svulmer op, idet Bevillingen er paa 185 000 Kr., men paa forrige Aars Regnskab er den blevet til 257 000 Kr. Jeg haaber, den højtærede Kirkeminister vil tage denne Henvendelse under Overvejelse og gøre, hvad han kan, for at den

Udstykning, som alene Jordlovsudvalget i Forbindelse med Menighedsraadene er i Stand til at foretage, ikke skal blive hindret inde i Kirkeministeriet.

Mads Larsen: I Anledning af det Samraad, der har været afholdt angaaende Vordingborg Kirkes Istandsættelse, vil jeg gerne opfordre den højtærede Kirkeminister til til tredje Behandling at fremsætte Forslag om en Bevilling i saa Henseende. Jeg føler mig helt overbevist om, at der foreligger Oplysninger for Ministeriet, hvoraf det fremgaar, at Istandsættelsen af denne anelige gamle Kirke er i høj Grad paakrævet, og at den ikke vil kunne gennemføres uden ved Tilskud fra Staten. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at der er Mulighed for at faa Flertal i dette høje Ting for noget saadant. Jeg kan her henvise til den ærede konservative Ordførers sympatiske Udtalelser om dette Forhold, som jeg takker ham for. Jeg ved ogsaa, at den tidligere Kirkeminister interesserede sig meget stærkt for Spørgsmaalet og følte sig forvisset om, at der efter de Regler, der anvendes, ogsaa i dette Tilfælde maatte ydes Tilskud til en Istandsættelse. Jeg vil derfor gerne opfordre den højtærede Minister til at se velvilligt paa dette Spørgsmaal.

Pinholt: Det er om Ribe Domkirke, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger. For saa vidt Udsmykningen af Kirken ved Joakim Skovgaard kunde bringe den til at blive endnu skønnere, end den er, vilde jeg for mit Vedkommende ikke finde, at det var urimeligt at ofre det Beløb, som maatte være fornødent, men det er jeg ikke sikker paa. Der vil nu senere blive truffet Afgørelse om, hvorvidt det vil kunne blive Tilfældet. Men der er en Ting, jeg gerne vil pege paa, og det er Færdselsforholdene. De er nævnt tidligere af de ærede Medlemmer Hr. Hauge og Hr. Pitzner. Det vil være aldeles nødvendigt, at man sørger for, at Færdselsforholdene bliver ordnet, saaledes at man faar Sikkerhed for, at Udsmykningen ikke bliver ødelagt paa Grund af Færdselen. Nu er Forholdene ikke saa simple, som man skulde tro, for det er ikke Byen alene, der har den Gade, det er en Landevejsgade, og der vil derfor være at foretage en Forhandling mellem Amsraadet og Byraadet, og det kan maaske vanskeliggøre Sagen noget. Men jeg føler mig overbevist om, at der vil ikke fra Bevillingsmyndighedernes Side blive givet nogen Bevilling til Udsmykning af Kirken, hvis man ikke faar absolut Sikkerhed for,